

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. Fylke: *Isfald.*
 Tilleggsspørsmålnr. Herad:
 Emne: *nr 8. Bøit og Bræue.* Bygdelag: *Romskog.*
 Oppskr. av: *Constance Hausen.* Gard: *Kirkend*
 (adresse): *Romskog.* G.nr. *75.* Br.nr. *4*

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Før i tiden brøt de ris, som vintren til
 hjelp til forberging i deilige høiaar.
 Min mor kunne fortælle, at hun var
 i sine ungdom, ungdom, en vandrings var
 med og brant ris i Romsby skog, som ligger
 en halv mil syd for Romsby skog, på
 østre side av sjøen, med samme navn.
 Det var ved påske tiden. Der var meget
 sne på isen og bærne blev tungt med
 de store risknipper på ryggen. Men de
 slet sig frem og op til kirken. Der gik de
 ind i svalen og la fra sig risknippen for
 saa, at hende de møste dag, som var påske
 aften. De kom hjem helle og slilene; men
 de var fornøide, de hadde kunne et godt
 loss med deilig aspetic, som kunne på
 Bøen var gla i. Påskeaften kunne de
 til kirken efter det kostbare for, Bøen
 er nokreste nabo til Kirkerud og Kirken.
 Men det fortæller, at da kunne på Bøen
 fik det riset til påskeveldemat
 bluste di og fik op i bærne og slaget
 i vognen.

Har ikke kjensket til annet en reis
samtages, som vinturen; men heller ikke
dette brukes nå.

Enkelte tenker, at ta laiv, som høsten
i august måned.

Det godt far jak hester, tuer og sauer.

Da vi ikke kjender til de andre forslagene
har vi ogsaa spørsmål om de er ubesvarte.

1264

134